

A-KOEPEL

TER
INZAGE

DE SWOTTER.
OTTERTRIE.
5513 E.A. UTRECHT
NEDERLAND.

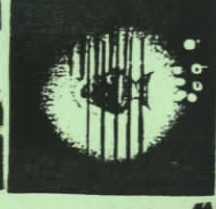
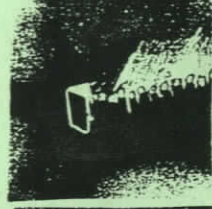
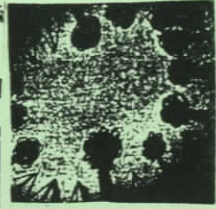
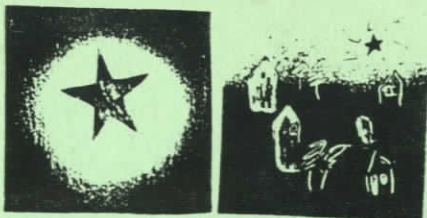

Schism

NIEUWS BRIEF

MAART '93

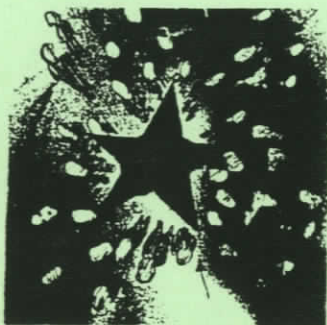

P. B. 244, 2000 Gent
België

De Anarchistische Koepel is een regionale organisatie die alle groeperingen en individuen bindt die op de een of andere manier met het anarchistisch ideeëngoed bezig zijn, hetzij als aktiegroep, studiegroep, leef-of werkkollektief, of als individueel initiatief. De Koepel die in eerste instantie samenkomt om informatie uit te wisselen wil ook als groep naar buiten komen. De nieuwsbrief kadert in deze bedoeling.

De A.K.-niewsbrief is een informatieblad met aktuele en algemene artikels uitgebracht door de Gentse A.-Koepel.

Deadline volgende nieuwsbrief: 24 maart.

Wij verwachten artikels, diskussiestukken, aktieverlagen, ... liefst getypt. Voor kontaktadressen zie rubriek kontakten achteraan.

INHOUD

- Redaxioneel, p.1
- Basisgroepen, p.2
- ATA/ALAK, p.5
- Koepeltekst-kritiek, p.7
- Bedenkingen bij een eko-anarchisme, p.10
- Kolumn van de 'Gewapende Vleugel', p.17
- Inleidingsteksten anti-fascistische structuur, p.19
- Verslag betoging Brugge, p.27
- A.F.F.-betoging 9/3, p.31
- Anatopia Papenburg, p.33
- Gesponsord Milieuaktiekamp '93, p.34
- Agenda, p.35

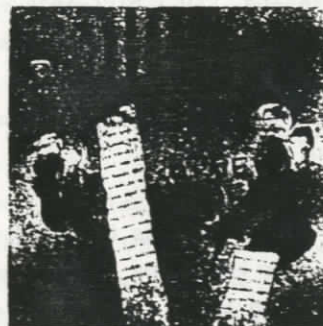

REDAXIONEEL

Onlangs kwam via de media het bericht door dat de rijkszwacht een nieuwe lijst met subversieve organisaties overhandigd heeft aan de minister van binnenlandse zaken Tobbak (De Morgen 19 feb. '93). Tot op heden is ons nog altijd niet duidelijk of de pas opgerichte A-Koepel reeds op deze lijst vermeld staat. Het zal alleszins onze kouwe kleren niet raken. De meesten onder ons bedanken wel voor een plaatsje binnen het opgelegde keurslijf van vaderschap staat en zijn vriendjes.

Ondertussen blijven wij ons creatief verzetten. Zo ook met deze 2de nieuwsbrief, die we als 1ste nummer laten gelden. We hopen dan ook dat de nieuwsbrief maandelijks gaat verschijnen en dat er binnenkort mogelijkheid komt om een abonnement te nemen. De 1ste nieuwsbrief met de beginselverklaringen van de A-Koepel is nog altijd te verkrijgen aan 50 fr.

Inhoudelijk verschilt deze nieuwsbrief nogal wat van die eerste nieuwsbrief. Wat je hier kunt lezen is zo ongeveer de bedoeling die we hebben met dit geschrift. Hopelijk kunnen we hierbij dan ook bijdragen aan een verdere verspreiding van het anarchistiese ideeëngoed en geven we allerhande aktievoerders een steun in de rug. Dat de Grote Revolutie er niet veel dichter mee komt beseffen we wel, maar hopelijk kunnen we door wat geschuif en getrek alle rechtse klubjes van die lijst der subversieve organisaties duwen. Dan kunnen we die lijst opvullen met diverse subversieve anarchistiese groepjes. Ondertussen verblijven we in vrijheid en blijheid. Groetjes.

BASISGROEPEN

Informatietekst rond inhoudsbepaling Gentse basisgroep.

In de vorige Nieuwsbrief kon je al lezen hoe de werkwijze van onze basisgroepen er uit ziet. De konsensusbesluitvorming binnen autonome basisgroepen en logistieke taakgroepen was daar zo een beetje kruciaal. Maar bij alleen een 'werkwijze' kun je als basisgroep natuurlijk niet blijven. Verschillende vragen tijdens inhoudsdiskussies drongen zich dan ook op: waarrond gaan we werken, is er een politiek-ideologisch kader, wat zijn onze doelen, doelgroepen en middelen, hoe profileren we ons naar buiten toe?

Een poging om de superterm "eko-anarchistische basisgroepen" tot kader voor al deze aktievoerders te scheppen, bleek niet afdoende. Kri-tiek: is het evident om je zelf binnen een be-paalde ideologie te situeren als groep, terwijl iedereen daar individueel een eigen interpre-tatie aan geeft? Er werd weliswaar wel gesteld dat iedereen zich geheel of ten dele in het anarchisme kon vinden en er ook naar kon werken, maar profileren...?

Ook geen voldoening bij het vloeibare en weinig originele prefiks "eko". Niet iedereen stelt bij zo'n samengestelde term als eko-anarchisme het-zelde voor en we slaagden er dan ook niet in deze etikettering tot de onze te maken. Vaag-heid dus rond die term.

Meer en meer werden we ons bewust dat het aards moeilijk is voor een groep om een gemeenschap-lijk-inhoudelijke lijn te vinden en die dan nog eens op papier te zetten ook.

Deze vastlegging is immers zo relatief en wij-zigbaar dat men zich de vraag kan stellen of zo'n schrijfsel niet eerder dogmatisch werkt dan verrijkend. Je valt immers in passages die n precies weergeven wat er individueel leeft en de vele vereenvoudigingen die bij zo'n korte tekst

komen kijken werken ook niet verdiepend. Een onbegonnen werk, dus, die inhoudelijke tekst, of niet? Het idee kwam om aan de hand van sleutelwoorden naar gemeenschappelijkheden te zoeken en die dan verder uit te werken. Dit blijkt uiteindelijk een goeie methode om mensen op dezelfde denklijn te brengen zonder afbreuk te doen aan eigen gevoelens of visie. Het is trouwens ook 'n ontspannende manier om over komplekse zaken een algemeen beeld te krij-gen.

Een weergave dus, als inhoudelijke tekst van één van de twee Gentse basisgroepen, nog steeds op , zoek naar een naam.

Wij willen een buitenparlementaire basisgroep zijn die akties, denkwerk, informatie en andere activiteiten brengt rond een brede waaier van tematieken zoals anti-militarisme, ekologie, anti-fascisme, biotech, onderwijs, ekonomie,... De hoop leeft bij ons om als basisgroep inspire-rend te werken, een aanzet te zijn tot een bre-dere beweging van affiniteitsgroepen en indivi-duen die op de verschillende nivo's van het maatschappelijk leven met elkaar interageren. We willen een onderdeel vormen van een beweging die vecht tegen het onverantwoord en waanzinnig soci-ekonomisch-politiek-kultureel systeem en opkomt voor een verantwoord en te gek samen-leven van vrije en solidaire mensen. Nog iets belangrijks naar buiten toe, is openheid. Daar-onder verstaan we dat elke persoon die zich aangesproken voelt door onze basisgroep met on-ze inhoud en werking welkom is om er zich bij aan te sluiten (kontakt, zie elders in dit blad). Dit voor wat we willen zijn, doen en betekenen naar buiten toe. Intern willen we een goeie, sterk samenhangende, zelfkritische groep vor-men met energie om al het bovenstaande in prak-tijk te brengen.

Wij zullen een totaalstrijd voeren en daarbij radikale standpunten innemen. Dit engagement is niet vijandgericht, maar proces- en systeembe-oordelend. Wat is voor ons 'totaalstrijd' ? Wij willen aktief denken en (samen-)werken rond de verschillende deelgebieden die voor ons

allemaal met elkaar samenhangen: werken, ekologie, fascisme, relatiepatronen, wonen, ... We leggen ons niet neer bij de globale, gangbare leef- en werkwijzen. We ijveren voor meer kollektiviteit, kleinschaligheid en solidariteit: kollektiviteit op economische basis (bv. in autogebruik, samen een projekt uitwerken, gemeenschappelijke ruimtes, ...) maar evenzeer op persoonlijk vlak. Hoe zien wij dat? Kollektiviteit met ruimte voor individualiteit en omgekeerd. Het is leuk als die twee samen kunnen gaan. Kleinschaligheid als enig ekologisch alternatief, maar ook als sociaal principe (bv. hoe kan een grootschalig produktieproces, in een fabriek, mensen het gevoel geven dat ze zelf bepalen hoe ze werken?). Voor ons is zelfbeheer en zelfbepaling verbonden aan de schaal die gehanteerd wordt. Solidariteit: met elkaar, maar ook breder met alle individuen, groepen of kulturen die onderdrukt of uitgebuit worden.

Zowel binnen onze eigen kringen als naar buiten toe pleiten we voor de bevrijding van iedereen die in normen en patronen verstrikt zit, die ons zowel van buitenaf als van binnenuit opgelegd worden. We willen de assertiviteit helpen losmaken om op te komen voor gelijkwaardigheid en zelfbepaling. We werken naar een organisatievorm toe met meer openheid naar elkaar, meer luisterbereidheid en respect voor elk persoonlijk accent dat gelegd wordt (dit idee geldt natuurlijk niet alleen voor een aktievoerende

structuur, ook op andere nivo's is dit ons voorstel). We willen initiatiefnemend en zelfkritisch zijn en niet vervallen in een dogmatistische klub van niet-gelijkwaardige leden. We beschouwen de werwijze dan ook niet als bijkomstig, maar als essentieel binnen het geheel.

Het ekologisch tema is voor ons in die mate bijzonder dat een respect voor de grenzen van onze ecosystemen een leefomgeving schept als

noodzakelijke materiële voorwaarde voor een 'betere wereld'. Anderzijds denken we dat de enige verantwoorde en sociale samenleving een ekologische samenleving is. Dit wil zeggen een maatschappij van mensen met 'her'nieuwde sensibiliteit naar de hun omringende natuur. Het is foutief te denken dat wij, ondanks de uitzonderlijke urgentie van de ekologische strijd, dit thema op een politiek voetstuk zouden plaatsen. Andere deelstrijden zijn voor ons even belangrijk en moeten met even sterke continuïteit gevoerd worden.

Onze middelen zijn niet perse de verbitterde konfrontatie of de reactie in het algemeen. Relativerend (onzelf, niet onze principes) en humoristisch, creatief en positief uit de hoek komen vinden we even waardevol, zolang er een vurig engagement en een onderbouw aan ten grondslag ligt. We schuwen dan ook aktionisme (aktie om de kick) en het heftigheidsyndroom, maar niet de kracht en de weerbaarheid die dit soort aktievoeren oproept. We willen tenslotte alle anarchistische projecten en initiatieven steunen die de vrijheid, de zelfbepaling en de solidariteit voorstaan.

HOU DE ERIN !!

ATAK/ALAK

Anarchistisch Taal Actie Kollektief (ATAK).
Anarkia Lingva Aktiva Kolektivo (ALAK).

Theoretische onderbouwing.

Het ATAK/ALAK stelt zich onder andere tot doel:

1.) het esperanto aan te wenden in de strijd tegen en als alternatief voor het cultuur-imperialisme van vooral het Engels, Frans en Spaans. Deze talen weerspiegelen de huidige

historisch opgedrongen wereldorde, en bovendien bevestigen ze de suprematie van de eerste wereld.

2.) het esperanto te beoefenen vanuit het besef dat het een zeer creatieve taal is, gemakkelijk aan te leren, maar toch met ongekende mogelijkheden (in esperanto kun je dingen zeggen die in geen enkele andere taal te zeggen zijn. Dat zal je zelf wel merken als je er mee bezig gaat.).

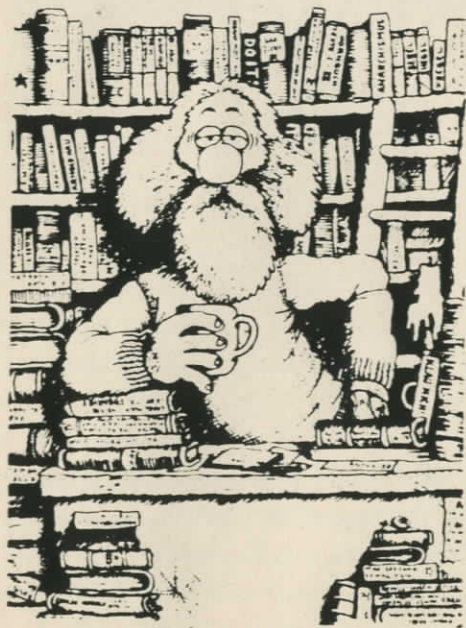
3.) het esperanto als internationale taal aan te wenden, als middel tot onafhankelijkheid -tenminste op taalgebied- ten opzichte van de bevoorrechte klasse. Elke levende en vooral dode taal, is zo doorweven van moeilijkheden (alleen al door de grillige structuur), dat een ook maar enigszins diepergaande studie ervan alleen mogelijk is voor diegenen die beschikken over veel tijd en veel geld.

4.) de communicatie te bevorderen met en de informatiedoorstroming te vergemakkelijken van en naar anarchistische esperantisten in andere talige gebieden (zie onder andere Oost-Europa, China,... Hierover in een later stadium meer).

5.) onderzoek te verrichten naar en contact vinden met esperantistische organisaties, werkgroepen, enz...

Geschiedenis van het esperanto.

Esperanto werd in 1887 naar buiten gebracht door L.L. Zamenhof in Warschau. Hij was echter al in 1879 begonnen met de uitwerking ervan. In zijn geboortestad Bjalistok werd hij geconfronteerd met een bevolking die bestond uit 4 verschillende groepen, die elkaar zeer vijandig gezind waren, vooral omwille van hun taalverscheidenheid. Dat gaf hem het gevoel dat "de mens" niet bestond: er bestonden slechts "Rus-

sen", "Polen", "Duitsers" en "Joden". Daarom was het scheppen van een internationale taal een middel om de vervreemding tussen sprekers van verschillende talen weg te nemen. Bij gevolg had hij 3 doelstellingen voor ogen: die taal zo gemakkelijk maken dat iedereen haar spelenderwijs kan leren; de taal direct bruikbaar maken door de logica en eenvoud van haar structuur; een middel vinden om het publiek aan te sporen de taal massaal in praktijk te brengen.

Praktische werking.

Het ATA/ALAK komt samen elke MAANDAG om 14:00 uur stipt in de SLINKEMOLENSTRAAT 33, vanaf MA. 8 MAART '93. Voor cursusmateriaal is gezorgd. Er wordt ook geprobeerd een info-avond te geven rond het anarcho-esperantisme.

ANARKIAJ SALUTOJ !!!

» KOEPELTEKST «KRITIEK»

Lieve, lieve mensjes,

Na lezing van de koepeltekst in de anarchistische-koepel-nieuwsbrief van februari '93 zijn me een 2-tal punten opgevallen waar ik me totaal NIET in kan vinden.

Het eerste punt (standpunt 2D, 2° alinea van de koepeltekst) handelt over "discriminatie op basis van geslacht/sexbeleving". Ik citeer: We zijn voor de bevrijding en zelfbepaling van alle individuen en groepen die onderdrukt worden op basis van sexe en sexbeleving. Sexualiteit betekent voor ons sex zonder dwang en op vrijwillige basis. We bevechten het patriarchaat en stellen dat elke vorm van anarchistische strijd waarin anarcha-feminisme, homo -en lesbische strijd ontbreken geen anarchistische strijd is. Dit betekent dat het kunstmatig verschil tussen man en vrouw nietig wordt verklaard. We verwerpen de verplichte heteroseksualiteit die gepro- pageerd wordt door de patriarchale familiestruc-

tuur en ondersteunen de poging om de verscheidenheid van menselijke relaties en sexualiteit te verwezenlijken. (einde citaat).

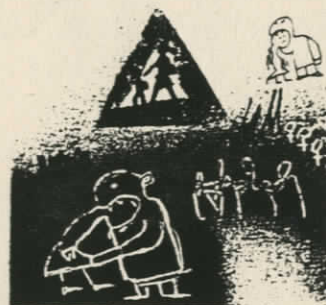
Bij voorbaat moet ik zeggen dat ik een man ben, en dat ik, volgens sommigen, nog geeneens het "recht" zou hebben te reageren. Ik reageer echter ook niet om "positief sexistisch" over te komen, maar WEL vanuit mijn "mens-zijn". Het bovenstaande citaat is, mijns inziens, **REGELRECHT SEXISME !**, daar anarcha-feminisme enerzijds maar terloops genoemd wordt en anderzijds tezamen wordt genomen met homo -en lesbiennestrijd. Het eerste komt in de subkop "discriminatie op basis van geslacht/sexbeleving" al terug, waarin de vrouwenonderdrukking **GELIJK** wordt gesteld met mannenoverHEERSing. Binnen "discriminatie op basis van geslacht" wordt namelijk de vrouw gelijkgeschakeld aan de man. Daar we **NOG STEEDS** in een kapitalistische-PATRIARCHISTISCHE maatschappij leven is er geen "discriminatie op basis van geslacht", maar godverdomme **VROUWENON-**

DERDRUKING! Waarom dan in godsnaam een vaagheid invoeren in plaats van de feiten onder ogen te zien? En, by the way, vrouwen worden niet alleen op basis van hun sexe onderdrukt, nee, dat gaat veel verder binnen het patriarchaat. De sexe is maar een nietig onderdeelje binnen de totale onderdrukking van de vrouw als **MENS**, want de vrouw leidt als **TOTAAL** wezen een zogenaamd "niet-bestaan"!! (ondergeschikt aan de man). Tegenwoordig worden er bijvoorbeeld vrouwen gezocht voor mannenwerk, met andere woorden als de vrouw zich maar aanpast aan wat als typisch mannelijk wordt gezien **KAN** ze als volwaardig mens meedraaien (in een patriarchistische structuur notabene). Van **SEXE-ONDERDRUKING** is dan geen sprake meer...

Verder is het ronduit **GROF** dat anarchafeminisme gelijkgeschakeld wordt met homo -en lesbiennestrijd, als zou de vrouw alleen op sex(e) on-

derdrukt worden (zie ook bovenstaande). Doordat (en ik citeer)... anarchafeminisme, homo -en lesbiennestrijd... zo achter elkaar worden geplaatst, zijn die drie begrippen samen één strijd, en wordt de specifieke onderdrukking die met elk van deze drie begrippen gepaard gaat, niet onderkend. Verder vraag ik me ook af of homo -en lesbiennestrijd **PER DEFINITIE** anti-patriarchistische strijd is, wat in die bewuste zin **WEL** gesteld wordt. Natuurlijk onderken ik dat heteroseksualiteit inherent is aan het patriarchisme. **NIET**-hetero zijn kan een onderdeel van anti-patriarchisme zijn, maar het patriarchisme is **VEEL** meer dan alleen niet-hetero zijn.

Het tweede punt handelt over het woord **ANTI-MILIEUDESTRUCTIEF** (standpunt 2E "De anarchistische koepel is anti-milieudestructief"). Hierbij gaat het me **NIET** om het inhoudelijke van dat standpunt (2E), maar zuiver om de aanheftighe- tel, die de lading van de inhoud van dat standpunt niet dekt en zelfs tegenspreekt. Milieu betekent (letterlijk) omgeving en plaatst de mens **BOVEN** de werkelijke problemen, namelijk de grandioze ecologische catastrofe die momenteel aan de gang is. De mens is echter ook een **ONDERDEEL** van de natuur en is dus ook onderdeel van de ecologische catastrofe die aan de gang is (wat in dat standpunt 2E goed tot uitdrukking komt, met name in de zin "...gebouwd op de exploitatie van de planeet en **ALLES** wat leeft..") Door het woord milieu te gebruiken wordt de vervreemding van de mens en zijn/haar omgeving in stand gehouden (wat heb ik met mijn omgeving te maken zo lang het mij niet raakt, met andere woorden zo lang **IK** er niet aan kapot ga...). Het woord milieu is in feite zogenaamde "nieuwspraak" (een begrip wat George Orwell in zijn roman 1984 ingevoerd heeft) wat in houdt dat de mens, door een bepaald woordgebruik in te voeren, misleid wordt (burgerlijke ongehoorzaamheid bijvoorbeeld is ook zo'n woord om het verZ. te breken en in gevormde banen te leiden). Dat het woord anti-milieudestructief

de inhoud van standpunt 2E tegensprekt wordt al gelijk met de eerste zin bevestigd. Daar staat namelijk "we ondersteunen de strijd tegen de dominantie op de natuurlijke wereld". De dominantie op de natuurlijke wereld wordt juist IN STAND gehouden door anti-milieudestructief bezig te willen zijn. Dat er gezegd wordt ANTI milieudestructief wil zeggen dat we VOOR milieu constructief bezig willen zijn, waarmee de dominantie op de NATUURLIJKE wereld dus blijft bestaan. Verder in het inhoudelijke van standpunt 2E wordt gezegd "we zien de nood van een revolutionaire transformatie van ONZE RELATIES MET DE PANEET EN DE SOORTEN EROP". Dit is WEER in tegenspraak met anti-milieudestructief (cq. voor milieuconstructief) dat een reformistische transformatie van de relaties met de planeet en de soorten erop is. Let op dat het woord ONZE in DE is veranderd in de zin hiervoor. Er kan namelijk met een reformistische transformatie niet meer gesproken worden van ONZE relaties met de planeet en de soorten erop, daar de tegenstelling mens/natuur in stand gehouden wordt binnen een reformistische transformatie die voortvloeit uit anti-milieudestructief bezig willen zijn.

Tot zover... En vraag af me af of er mogelijkheid is, en zo ja hoe, dat er veranderingen kunnen plaatsvinden in de koepeltekst, en wanneer die rectificatie doorgevoerd kan worden...

REVOLUTIONAIR-ANARCHISTISCHE GROETJES,

AndrogEko.

BEDENKINGEN BIJ EEN EKO-ANARCHISME

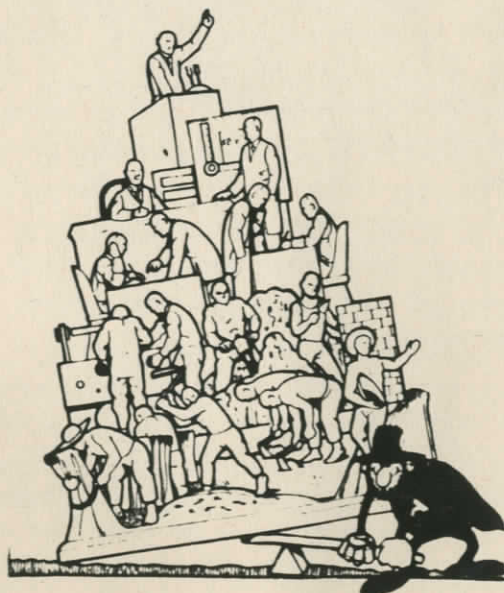
Binnen anarchistische middens bestaat de tendens om anarchisme te koppelen aan ekologisme.

Bookchin spreekt over sociale ecologie, het tijdschrift 'Green Anarchist' streeft naar een zekere samenhang, dichterbij besteedt het theoretisch tijdschrift 'Perspektief' verschillende artikels over eko-anarchistische tematieken, in Gent (België) groeit een eko-anarchistische werking.

Alhoewel ikzelf zo 'eko-logisch' mogelijk probeer te leven door auto's te mijden, biologisch te eten, veganistisch te leven, ... en ikzelf deelneem aan 'eko-logische' politieke akties, heb ik toch een aantal problemen met een synthese tussen ekologisme en anarchisme. Het is altijd moeilijk om te vatten wat precies onder ekologisme, anarchisme en eko-anarchisme wordt begrepen gezien de enorme diversiteit van ideeën en binnen deze strekkingen, en daarom probeer ik nu duidelijk te maken hoe ik deze strekkingen interpreteer en omschrijf.

* Anarchisme:

Een politieke theorie en praktijk die strijdt tegen elke vorm van hiërarchische, dwingende samenleving tussen individuen en zich zodoende verzet tegen elke onterechte diskriminatie. Individuele vrijheid staat centraal, hoewel dit zeker niet begrepen wordt als 'vrijheid-über-alles' en eerder wordt begrepen als 'samen-vrij-zijn'. Anarchisme kent zeker aan alle individuen die gevoelig zijn en aldus voorkeuren hebben een eigenwaarde toe. Ten aanzien van het niet-menselijke betekent dit dat ook soorten-diskriminatie of specisisme wordt bestreden omdat het criterium 'soort' even hol is als het criterium 'seks' of 'ras'.

Niet je toevallige uiterlijk is belangrijk, maar wel je behoeften, preferenties, gevoelens ... en hun bevrediging, dus je geluk en welzijn. Een varken, een muis, een vis, verkiesen ook een aangenaam leven en vermijden ook liever elke pijn en frustratie. Daarom is de soortgrens irrelevant en kan je het proeven op, het eten van, het opsluiten van niet-menselijke (en dus ook menselijke) dieren niet meer rechtvaardigen zonder ontzettend ernstige redenen.

* Ekologisme:

Een politieke theorie en praktijk die onder invloed van de gegevens van de ecologie (de wetenschappelijke studie van het 'huis' waarin we leven, namelijk de aarde) strijdt tegen elke vorm van antropocentrisme (een houding die mensen voortrekt en belangrijker vindt dan de niet-menselijke natuur) en zoekt naar een alternatieve etiek om ons handelen richting te geven. Binnen de verschillende varianten bestaat er een systeem-ekologistische benadering die enkel en alleen een eigenwaarde toekent aan ecosystemen (het geheel van boven-individuele mechanismen die de bestaans en ontwikkelingsvoorwaarden bepalen van die individuele levensvormen). Een andere variant kent eigenwaarde toe aan de tendens tot ontplooiing en groei naar meer kompleksiteit, diversiteit, en rijkheid in de natuur. Het ekologisme onderscheidt zich van de milieu-bezorgdheid ('environmentalism') door haar weigering om enkel aan mensen een (superieure) eigenwaarde toe te kennen.

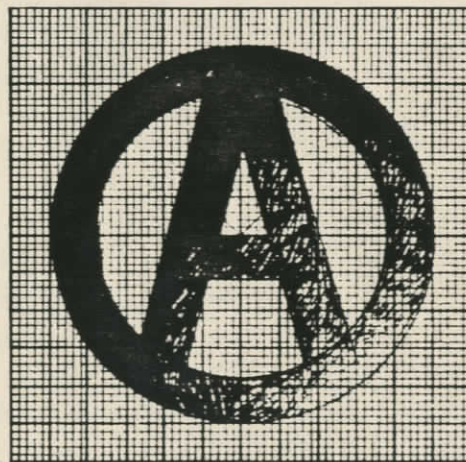
Enkele namen zijn: eko-centrisme (het eko-systeem centraal stellen in waardering en handeling), bio-centrisme (het levende centraal stellen in waardering en handeling).

* Eko-anarchisme:

De politieke theorie en praktijk die ekologisme wil koppelen aan anarchisme zonder één van beide ondergeschikt te maken aan de andere. Bei-

de zijn in principe evenwaardig.

* Alhoewel ik inzie dat je als anarchiste kunt streven naar milieu-bewust leven om ellende te vermijden en om een leukere wereld dichterbij te brengen, snap ik niet hoe je tegelijk kunt stellen dat 'het geluk en welzijn, dus de vrijheid, van individuen (ongeacht hun uiterlijk) heel belangrijk is, eigenlijk centraal staat' en stellen dat 'de ontwikkeling en groei van het ecosysteem waarin die individuen leven (of de diversifiëring, verrijking, 'verkompleksiëring' van de natuur) heel belangrijk is, centraal staat'. Beide beweringen moeten toch onvermijdelijk botsen? Neem nu bijvoorbeeld een hongersnood of Aids-plaag; wanneer je ecologisch nadenkt zoals ik omschreven heb, dan is de menselijke ellende helemaal geen probleem, aangezien het massaal sterven van menselijke individuen, gezien de menselijk overbevolking, een verrijking, een bloei van het eko-systeem betekent. Je moet dus bij massale sterfpartijen als ekologiste juichen, want dit is een gedroomde kans voor het eko-systeem om te bloeien, te groeien naar een evenwicht. Meer zelfs, als ekologiste zou je hongersnoden en oorlogen moeten stimuleren omdat ze waarschijnlijk de snelste wijze zijn om de overbevolking aan de pakken.

Als anarchiste daarentegen ga je alles doen om Aids, hongersnood, oorlog, ... te bestrijden, omdat je weet dat al die individuen liever gelukkig en zinvol verder leven. Als anarchiste heb ik natuurlijk ook oog voor de problemen die een arm en onevenwichtig eko-systeem, een weinig diverse natuur met zich meebrengen ((uit-)sterven van verschillende individuen, schaarser wor-

den van voedsel, verhoging van de interne spanningen tussen individuen waarvan het leefgebied vermindert...) maar enkel en alleen omdat deze ontwikkelingen de kansen op een leuke wereld van vrije individuen onmogelijk maken of kleiner maken. Met andere woorden, ik vind het ecosysteem en haar groei of de rijkheid en kompleksiteit van de natuur ondergeschikt aan het geluk, vrijheid, het welzijn van individuen.

Ik ben dus een milieubewuste anarchiste, doch geen eko-anarchiste, omdat dit zou betekenen dat ik denk een syntese gevonden te hebben tussen ekologisme en anarchisme waarin beide strekkingen gelijkwaardig zijn. Ik denk echter dat het onmogelijk is, omdat de basisveronderstellingen van beide strekkingen zoals hier omschreven elkaar uitsluiten. Eko-anarchisme betekent dan waarschijnlijk enkel nog: ofwel ben je anarchistisch en probeer je dit op een zo milieubewust mogelijke wijze te realiseren, ofwel ben je ekologistisch en probeer je dit op een zo anti-autoritaire en dwangloze manier mogelijk te realiseren. De doelstellingen van beide zijn echter uiteenlopend en soms tegengesteld.

* Volgens mij past Bookchin bijvoorbeeld theoretisch gezien in het groepje eko-anarchisten dat ekologisme centraal stelt (de ontplooiing en groei naar meer diversiteit, kompleksiteit, rijkheid, ... als hoofddoelstelling) maar is hij praktisch gezien eerder een anarchist die een zo milieubewust mogelijke samenleving nastreeft. De diepe ekologisten, die radikaal-ekologistisch zijn, omdat het eko-systeem en haar ontwikkeling fundamenteel boven het geluk en welzijn van de mensen staat; volgens hun, verwijten Bookchin dan ook dat hij te mensgericht, te antropocentristisch is. Dit wijst erop dat Bookchin als ekologist enerzijds inderdaad meer betrokken is bij het geluk en welzijn van menselijke individuen, maar anderzijds dat Bookchin als anarchist weinig konsekwent is, omdat hij het enkel heeft over individuen die lid zijn van de 'homo sapiens'. Met andere woorden, hij is specisistisch. Zelf vind ik Bookchin dan ook een mengelmoes van interessante en oninteressante ideeën...

* Indien men aan de term 'eko-anarchisme' een zinvolle betekenis wil geven die meer is dan milieubewust anarchisme of anti-autoritair ekologisme, dan zal men moeten zoeken naar een

manier om zowel de vrijheid, het geluk en het welzijn van individuen een eigenwaarde toe te kennen, als andere elementen zoals bijvoorbeeld optimale groei, verwezenlijking van mogelijkheden, ... én zal men moeten zoeken naar een methode om een eventuele botsing tussen verschillende soorten van waarden op te lossen op een niet-willekeurige wijze. Beide zaken lijken me heel moeilijk... Het komt er ten eerste op aan verschillende elementen op zich te waarderen zonder dat die elementen mekaar uitsluiten (komplementariteit?) en zonder dat je keuze van waardeerbare elementen willekeurig en niet-fupdeerbaar is en ten tweede om die verschillende elkaar niet-uitsluitende elementen zo in kaart te brengen dat ze hanteerbaar zijn in de dagdagelijkse realiteit. Waarom zou ik bvb. de groei van een plant belangrijk vinden? Waarom is de verrijking van het aantal diersoorten te waarderen?

Tenslotte nog enkele losse vraagjes...

* Hoe kan je als anarchiste een oplossing vinden voor een konflikt tussen twee individuen dat van dergelijke aard is dat het geluk, het welzijn van de ene afhangt van het ongeluk, de dood van de andere?

bvb.

1. Bepaalde vormen van agressieve 'geestestoestand' zoals psychopathie zijn van die aard dat je niet het welzijn van het psychopatisch individu kan realiseren zonder het welzijn van andere individuen in gevaar te brengen. Konkreet betekent dit dat psychopaten nu worden opgesloten, vaak levenslang, om het welzijn van andere individuen te verzekeren.

2. Bepaalde ziektes zijn van die aard dat je enkel kan overleven door iets in te nemen dat gemaakt is ten koste van het leven en geluk van andere individuen. Zo zou een bepaalde bloedziekte ertoe leiden dat je dagelijks inspuitingen nodig hebt die gefabriceerd zijn van gedode runderen. Konkreet betekent dit dus dat een rund wordt vermoord om een ander individu te laten verderleven.

3. Bepaalde individuen kunnen enkel verderleven op een vrije en gelukkige wijze wanneer ze dagelijks of toch regelmatig een ander individu doden, verscheuren en opeten. Menselijke individuen kunnen makkelijk overschakelen op alternatieven, maar wolven, haaien, vossen,... kunnen dit moeilijker. Konkreet betekent dit dat de sterkste de zwakste vermoordt en opeet. Beter gekend als de 'natuurwet van de sterkste'. Mijn vraag is nu of je deze ernstige conflicten tussen individuen kan oplossen op een redelijke, niet-willekeurige manier of niet? En wat je ermee moet doen wanneer ze niet redelijk oplosbaar zijn? Alle suggesties zijn welkom...

* Sommige mensen willen dit probleem gedeeltelijk oplossen door een soort hiërarchie van waarden op te stellen waardoor bvb. een individu dat zelfbewust is en zowel geheugen als toekomstbeeld heeft meer recht heeft op leven dan een individu dat enkel bewust is en van nu tot nu leeft. Dit betekent konkreet dat een

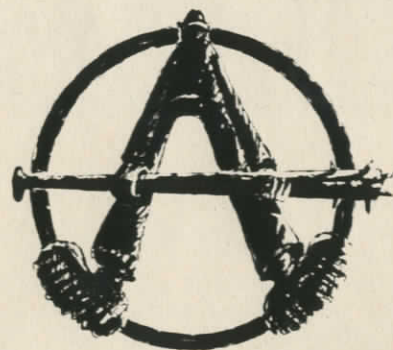
menselijk kind van 3 maanden minder waard is dan een volwassen mens, chimp of olifant. Hoe anarchistisch is dergelijke waardenschaal? Vergeet niet dat nu reeds een waardenschaal bestaat die koma-patiënten minder levens-

waard acht dan zelfbewuste, zelfstandig kiezende individuen en foetussen van enkele maanden oud minder levenswaard acht dan bewust levende individuen. Met andere woorden, de idee van een waardenschaal is niet nieuw, het gaat enkel over een verdere uitwerking en fundering. Tot nu toe was het probleem immers tamelijk beperkt omdat men dank zij de soortdiskriminatie vele conflicten tussen individuen ontkende of als onbelangrijk beschouwde, met het wegvallen van deze willekeurige diskriminatie moet echter een hele resem nieuwe problemen behandeld worden en indien mogelijk opgelost. Een varken, een kip, een vis, een kanarie zijn geen voorwerpen meer, maar individuen met eigen behoeften en voorkeuren!

Lea, Gent

KOLUMN VAN DE GEWAPENDE VLEUGEL

Sinds de A-Koepel opgericht werd, kwamen uit diverse hoek vragen naar het gebruik van bepaalde termen binnen de Koepel en de vorige nieuwsbrief. Wij als studiegroep hebben als taak opge-

nomen een woordverklaring samen te stellen om potentiële revolutionairen een kans te geven zich positief binnen de anarchistische structuren te bewegen. Hier volgt een verslag van ons onderzoek.

AUTONOMEN: mensen die de belangen van motorrijders verdedigen op betogingen.

DE "BEWEGING": term die niet noodzakelijk op vooruitgang wijst.

BEWEGINGSRUIMTE: benaming voor ruimte op overschot. Je kan er bewegen net als op straat.

BIO-WINKELS: winkels met luxeproducten zonder beveiliging.

BUITENPARLEMENTAIR: wordt door mensen die naar reformisme neigen wel eens "partijpolitiek ongebonden" genoemd.

BURGERLIJKE MEDIA: media die niet verspreid worden op fotocopies.

B12: vitamine die veel anarchistes/en denken te kort te hebben omdat ze geen vlees eten. Om dit tekort aan te vullen moeten ze veel alcohol drinken.

DIERENBEVRIJDING: de hond binnen laten schijten.

DISKUSSTIEKST: het aangaan van een discussie op papier die je mondeling niet aankunt; en waar je al schrijvend meestal beseft dat je ze schriftelijk ook niet aankunt.

FIETSAKTIE: aktie waar mensen die hun fiets gestolen zijn, die kunnen terughalen.

INFILTRANT: persoon die op tijd naar vergaderingen komt.

INTERNATIONALE SOLIDARITEIT: het verlengen van je abonnement op NN.

KONFRONTATIESTRATEGIE: boos kijken naar fascistes, en weglopen als ze je achterna zitten.

KOPPELVORMING: term die men in negatieve zin gebruikt in milieus waar men niet handelt naar haar of zijn denken.

LEEF-,WOON-, EN WERKGEMEENSCHAP: plaats anarchistes/en samen leven, wonen en rond een tafel gaan zitten.

PROLETARIES WINKEL: vorm van inkopen doen waarbij je nutteloze dingen koopt, omdat je niet wil laten merken dat je zakken vol nutteloze dingen zitten.

SHELL-TANKSTATION: plaats langs autosnelweg waar je enkel stopt als je dringend moet plassen.

STEMPELKONTROLE: het pand onbewaakt achterlaten.

VAGO: iemand die met kunst bezig of boeken van Bakoenin leest.

VEGANISTES/EN: vegetariërs met een slecht karakter.

VERBRAND: wordt gezegd over gebruiksvoorwerpen die niet meer mogen gebruikt worden omdat de wijkagent met de buurvrouw stond te praten.

VERGO: betekent vergadering zoals demo eigenlijk demonstratie betekent. Mensen die het woord vergo veel in hun agenda schrijven hebben geen tijd voor demo's.

VOLXKEUKE: waar je kunt eten zonder nadien te moeten afwassen.

VRIJBLIJVENDEID: wordt gebruikt voor mensen die niet graag naar vergaderingen gaan en naar de Volxkeuke komen eten.

"VUUR EN VLAMMEN VOOR ELKE STAAT": slogan die

men roept op demo's om toch maar militant over te komen zonder mollies te hoeven gooien.

Alvast bleek na samenstelling van deze lijst dat de anarchistische beweging er een eigen taaltje op na houdt. Wij verzoeken daarom alle anarcho's om ons verder op de hoogte te houden van deze ontwikkelingen. Als studiegroep verheugen wij ons alvast op een verdere uitbreiding van het repertoire. Revolutionaire groetjes.

De Gewapende Vleugel van het Verzet.

INLEIDINGSTEKSTEN ANTI-FASCISTISCHE STRUKTUUR

Om allerlei redenen werd er een paar maand terug besloten om een onafhankelijke en radicale antifascistische structuur op te zetten. (de naam-diskussie moet nog gevoerd worden tijdens de oprichtingsvergadering...)

Een eerste reden is dat we ons nergens thuisvoelen bij bestaande anti-fascistische groeperingen. Hun strategie lijkt ons in veel gevallen te eng, dogmatisch en te weinig radikaal. (De strategie van het AFF-antifascistisch front is grotendeels verworpen tot een 'antiracistische' in plaats van antifascistische.) Bij vele van deze organisaties vloeit dit voort uit hun sterke partijpolitieke ideologie. (Het programma en de werking van Blokbusters is enorm partijpolitiek gericht (de Militant) wat de antifascistische strijd ondergeschikt maakt.) Vanuit een eigen sterke structuur sluiten we echter mogelijke samenwerking met deze andere groepen niet uit; zolang dit onze eigen strategie en/of werking niet aantast!

Als tweede reden voelen we aan de lijve de noodzaak van een sterke antifascistische strijd. We onderkennen daar rijklijk laat mee te zijn: de antifascistische strijd in België is veel minder sterk dan het reële fascistische gevaar! Het Vlaams Blok en wat ze uitdragen is bijna overal in het dagelijkse leven geïntegreerd. Die bedreiging wordt ook versterkt door de eskalatie van fascistisch geweld op straat, ook in België: aanval van NSV-nationalistische studentenvereniging-knokploeg (Vlaams Blok studentenclub) op het Anderboek - Antifascistische plakploeg ineens geramd in Antwerpen - NSV-knokploeg valt met geweld de universiteit van Gent binnen - in Gent worden mensen op straat tot zelfs thuis aangevallen door nazi-skins - in Brugge wordt een antifascistische betoging uiteengeslagen door

fascisten waarbij iemand het ziekenhuis ingeramd wordt - diezelfde avond worden vier antifascisten aangevallen, achtervolgd en zowel verbaal als fysiek met de dood bedreigd door een grote overmacht aan fascistten -Redenen genoeg dus om van start te gaan!

Na meerdere voorbereidingsvergaderingen werd er, naar aanleiding van een reeks strategie-diskussiestukken in Konfrontatie en in NN besloten een info-avond en later een discussie-avond te organiseren. Voor de info-avond waren een aantal sprekers uitgenodigd, die allen aan antifascistische groeperingen meewerken. Bij de voorbereiding van de discussie-avond zijn er een aantal ideeën naar voor gekomen die zeker besproken moesten worden. Al die ideeën samen vormden samen zeven groepen van punten. Elke groep werd voorbereid en alzo op de discussie ingeleid door een andere persoon; dit om de discussie te vergemakkelijken. Achteraf bleek dit niet alleen praktisch handig te zijn, maar ook een grote verscheidenheid aan aanpak te geven, wat op zich heel zinvol bleek.

Als laatste een slotwoordje uit een anoniem diskussiestuk over AFA: 'Nog steeds kunnen we die mensen, die wel openstaan voor links-radikale standpunten, door de sfeer van geheimhouding, de ondoorzichtige structuren en de slechte onderlinge afspraken, niet bereiken...!'

De zeven groepen van punten:

1. * onderzoek / info-verspreiding
 - * open/gesloten - interne structuur
 - * mobilisatie - alarmlijn
 - * verbreding
 - * voorkeurakties
2. * samenwerking
 - * frontvorming
 - * internationale kontakten
3. * wanneer wel/geen konfrontatie
 - * vrouwen-machogedrag
 - * geweld (doel - middelen)
4. * pers
 - * publieke opinie
5. Flikken: * wanneer inschakelen
 - * wat zijn de gevolgen
 - * aanklacht
6. * buurt (strijd)
 - * kontakten met (mogelijke) doelwitten fascho's
7. * isoleren - bewustwording
 - * intimidatie fascho's naar ons
 - * overlopers

Hieronder volgt een integrale weergave van de inleidingen.

Groep 1:

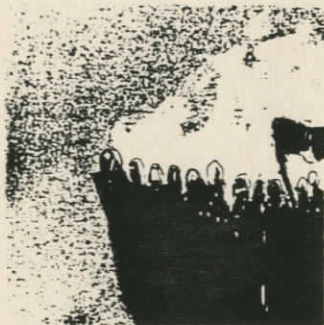
De bedoeling is een inleiding te geven over de structuur die een antifascistische strijd zou kunnen krijgen. Als eerste vereiste daarvoor is onderzoek/infoverspreiding. Belangrijk daarbij is info-materiaal te centraliseren. In Nederland bv is het FOK (fascisme onderzoekskollektief die regelmatig zgn FOK-dossiers uitgeeft) en het KAFKA (kollektief anti-fascistisch-kapitalistisch archief) daaromtrent actief. In België heb je bv Radikaal (een Belgisch antifa-blad met achtergrondartikelen) en Hugo Gysels (een journalist die extreem-rechts in kaart wil brengen). Belangrijk is dat materiaal over de infrastructuur van extreem-rechts, dat binnenkomt, bestudeerd en naar buitengebracht wordt. Helaas missen we vaak mensen die zich daarmee bezig houden. Vanuit het bestudeerde materiaal kan een strategie opgebouwd worden. Het FOK/KAFKA bv houden hun werkwijze zo stil mogelijk. Men benadert bv eerst de zaaleigenaar van waar een meeting van extreem-rechts georganiseerd wordt. Vaak haakt de zaaleigenaar dan ook af. Helpt dat niet, dan wordt de pers verwittigd, die op hun beurt de zaaleigenaar bestoken met vragen. De reden die men voor deze vorm van actie aandraagt is de stelling: waarom een rel schoppen als een simpel telefoontje genoeg is? Het is hierbij niet de bedoeling de pers (ook de alternatieve) te behalen, daar dit geen nieuwsaarde heeft. Het AFA (antifascistische actie) is daarentegen niet opgericht om geheime akties te voeren tegen het fascisme. Men is wel van mening dat zorgvuldige direkte akties een aanvulling kunnen zijn op de aktiviteiten van het AFA, maar dat valt buiten hun werktein. Organisatie op basis van geheime akties dwingt immers tot een zeer gesloten organisatievorm en dat biedt volgens hun weinig perspectief om uit te groeien tot een brede beweging. Konstruktieve diskussies over geheime akties, al dan niet aan de hand van geheime akties die gevoerd geweest zijn, moeten binnen het AFA wel gevoerd kunnen worden. Verder wordt in Konfrontatie nr 9 (april '92) ervoor gepleit dat het van essentieel belang is dat mensen zich voorbereiden op militante konfrontaties met extreem-rechts, met de motivatie dat iedere aanslag op een buitenlander/ster of linkse aktivist(e) beantwoord moet worden met een soortgelijke aanslag op een doel van extreem-rechts. Het is niet de bedoeling daar hier op door te praten want dit komt later nog terug; het is wel van belang om het voorgaande mee te nemen in het mobilisatie-vraagstuk. Eén van de manieren om te mobiliseren is het opzetten van een alarmlijn. Mensen die zich opgeven voor zo'n alarmlijn zouden zelf aan kunnen geven waarvoor ze zich beschikbaar stellen zodat ze gebeld kunnen worden wanneer nodig. Dat kan zijn voor het weggalken van discriminerende leuzen, uitdelen van pamfletten, rondgaan met handtekeningslijsten, akties tegen extreem-rechts bijeenkomsten tot het beschermen tegen extreem-rechts aanvallen of militante konfrontaties met extreem-rechts. Van daaruit zou het de bedoeling zijn om met mensen die zich bij de lijn aansluiten, in groepen te praten over uiteenlopende situaties waarin men bij akties terecht kan komen. Dit zo ook zijn om elkaar beter te leren kennen, zodat men niet met vreemde akties voert. De alarmlijn zou kortom bedoelt zijn als middel om een effectieve beweging tegen extreem-rechts groeperingen te organiseren.

Wat betreft verbreding: het is van wezenlijk belang er meer mensen bij te betrekken, ook als die misschien niet helemaal goedgekeurd radikaal links zijn. Vrijwel niemans(1) heeft er enig idee van wat er op ons afkomt. Alle hulp is gewoon nodig in de strijd tegen het fascisme!

Een blauwdruk om tot verbreding te komen: 1. al-
lereerst moeten de doelstellingen duidelijk wor-
den en van daaruit 2. een doorzichtige organisa-
tievorm en dus een mogelijkheid tot lidmaatschap
van iedereen die het eens is met de doelstel-
lingen en bereid is mee te praten over -mee te
werken aan de activiteiten van de organisatie. Ten
3. de is een onafhankelijke politiek noodzakelijk
en uitgaan van de eigen kracht en identiteit van
de organisatie.

Als een betoging of iets dergelijks wordt geor-
ganiseerd houdt dit dan als het even kan, vreed-
zaam. Hoeveel mensen zijn er al niet afgeknapt op
geweld? (Dit komt later ter discussie). Verbred-
ding is harder nodig dan ooit?

(1) niemens=niemand.

Groep 2:

De samenwerking en frontvorming kwam reeds vol-
doende aan bod in de vorige discussie. (1) De in-
ternationale kontakten zullen vooral afhangen
van hoe we die zelf willen invullen. Er is wel al
een internationale structuur (AFA) opgezet waar
België niet bij betrokken is. Er blijkt wel vraag
vanuit het buitenland naar samenwerking en in-
formatie over wat er in België gebeurt. Om de
internationale kontakten uit te bouwen is het
noodzakelijk om de nationale kontakten uit te
bouwen.

Groep 3:

Als eerste opmerking moet gezegd worden dat niet
altijd op voorhand strategisch kan bepaald
worden of er wel of geen konfrontatie bij de
aktie zal horen. De praktijk heeft al uitgewezen
dat bij een op voorhand bepaalde niet-konfronta-
tie-aktie men toch tot een konfrontatie met
fasho's en/of flikken kan komen. De geweldsdis-
kusie komt hierbij onmiddellijk op de voorgrond.
Verder in deze inleiding hierover meer.

Wanneer we ervan uitgaan dat er in zoveel moge-
lijke gevallen wel strategisch kan gekozen
worden voor wel of geen konfrontatie, is het
handig om eerst eens na te gaan bij welke acties
men tot een konfrontatie zou kunnen komen. In de
eerste plaats bij openlijke, vooraf georgani-
seerde acties zoals antifascistische betogingen,
het verstoren, blokeren of boykotten van fasho-

bijeenkomsten, ... Daarnaast is er nog mogelijk-
heid tot konfrontatie bij "loslopende" neonazi's
die de straat terroriseren en waar men wil tegen
ageren. dit op een rijtje gezet kunnen de voor-
en nadelen van wel of geen konfrontatie opgezocht
worden.

Wordt er voor geen konfrontatie gekozen, dan is
de kans dat men hoogstwaarschijnlijk de pers
achter zich krijgt, het grootst.

Daarnaast wordt er o.a. door FOK-KAFKA in NN 121
gewaarschuwd dat een rechtstreekse konfrontatie
met fasho's levensgevaarlijk is. Met die vorige
twee standpunten in het achterhoofd kan het dus
strategisch verantwoord zijn om zolang mogelijk
konfrontatie uit te stellen en eerst zoveel moge-
lijk te putten uit niet-konfrontatie-actievormen
zoals al dan niet legaal druk uitoefenen op zaal-
eigenaars, druk uitoefenen op de plaatselijke
politieke wereld (gemeente, stad, ...) (1) en/of
de pers, politiehulp inroepen, allerlei kleine
pesterijen aan het adres van fasho's of derge-
lijke ... Er kan dus voor konfrontatie gekozen
worden wanneer alle vorige stappen niets uit-
haalden of als er gewoon geen tijd is om die
vorige stappen te zetten zoals in noodsituaties
waar mensen levensgevaar riskeren, of wanneer men
heel laat te weten is gekomen dat er een fasho
bijeenkomst plaats heeft. Een ander reden om wel
tot konfrontatie over te gaan, is dat het in som-
mige gevallen meer nadeel kan opleveren voor
fasho's dan voor antifascisten. Zo zijn er bepaa-
elde fascistische groupuskules waar het Vlaams
Blok konstant mensen uit rekruteert. Door deze
groupuskules tot een konfrontatie uit te dagen
zou er binnen het Vlaams Blok wel een heftige on-
eenigheid kunnen ontstaan tussen de fascistten
van de harde lijn en de fascistten die voor de
buis moeten verschijnen en zich moeten distan-
ciëren van geweld voor de publieke opinie. Een
verwijt dat kan geuit worden naar een konfronta-
tiepolitiek is dat het veelal niet strategisch
bepaald wordt en men snel tot een stelletje
macho-antifascisten verwordt, die voornamelijk
door mannen overheerst wordt. Een bewoonster uit
Hotel Bosch in Arnhem, waar ze een groepje anti-
fascisten die een multicultureel festival wilden
beschermen opvingen in het kraakpand, had sterk
de indruk met dergelijke macho-antifascisten te
maken te hebben: 'ik kreeg de indruk dat men meer
kikte op het 'heftig zijn' dan men bereid was
na te denken over hoe we er die dag het beste van
af zouden komen...'. In een interview met iemand
van Antifa (Duitsland) in Konfrontatie nr 4,
wordt de konklusie gemaakt i.v.m. de overheersing
van mannen in Antifa, dat er jarenlang grote fouten
gemaakt zijn door het veelal opteren voor
gewelddadige actievormen. Dat er daardoor een
vrouwen-Antifa-groep is ontstaan, is dan ook niet
zo te verwonderen.

ARA-Anti-Racist-Action in de USA wil heel bewust
omgaan met het macho-gedrag en vrouwen in een
antifascistische beweging. Zo gaan vrouwen, flik-
kers en potten, gekleurde mensen bij bepaalde
diskussiepunten eerst apart zitten om zich niet
te laten overheersen door de witte mannen-hetero-
norm.

Wat al dan niet macho-gedrag zou kunnen zijn kan
geformuleerd worden in de hieropvolgende diskus-
sie. Is een macho sowieso iemand die gemaskerd
met een knuppel loopt te zwaaien en het niet
wanneer hij/zij die knuppel en dat masker bewust
hanteert? Is macho-gedrag: ervan uitgaan dat
'heavy' actievormen de enige echte zijn en de
rest maar 'softy' gelul dat enkel tijdverspilling

(1) Noot van de typist: alhoewel dat er in de
koepeltekst duidelijk gesteld is dat we geen
boodschap hebben aan reformisme, wordt hier ge-
pleit voor een duidelijk reformistisch standpunt.

is ? Genoeg diskussiëstof om eens uit te maken wat macho-gedrag voor antifascisten inhoudt.

Bij de geweldsdiskussie kan dezelfde opmerking gemaakt worden als bij de konfrontatiediskussie: ook al kiest men voor een geweldloze actie, toch zal men misschien geweld moeten gebruiken. Jongeren Tegen Racisme uit Nederland stelt dat bij elke actie op voorhand een degelijke zelfverdedigingstaktiek moet uitgedacht worden om de eigen mensen niet in gevaar te brengen. Ook hier dient opgemerkt te worden dat het kiezen voor een geweldloze strategie gunstiger overkomt bij de publieke opinie en het heel wat minder gevaar oplevert voor antifascisten.

Geweld kan strategisch gehanteerd worden als levensnoodzakelijke zelfverdediging zoals al eerder werd aangehaald. Ook om een 'geweldsstempel' op fachos te plakken of omdat fachos toch geen andere 'taal' verstaan dan geweld. Een gevaar daarentegen bij het kiezen voor geweld kan zijn dat men een eskalatie-vergeldingssfeer in het leven roept en dat men tot een heel gevaarlijke situatie komt waarbij eigen mensenlevens op het spel worden gezet.

Verder nog wat leerrijke opmerkingen die de laatste twee thema's overlappen; vnl afkomstig vanbij ARA:

'men moet er niet vies van zijn om geweld te gebruiken, als men er van uit gaat dat geweldloos aktievoeren een strategie is van de middenklasse dat getolereerd wordt door een maatschappij om enig verzet te kanaliseren en in toom te houden. Mensen die in een hoek gedrukt worden, kunnen soms niet anders dan geweld te gebruiken. Dit geldt ook voor vrouwen. Zij moeten zelf geloven in geweld als taktiek om zich niet in een hoek te laten drukken door een gewelddadige mannen-maatschappij.

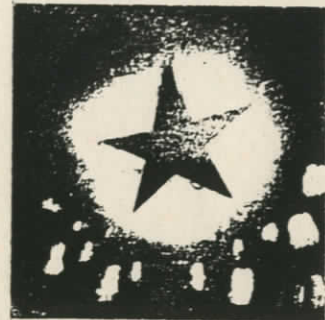
Groep 4:

Wat kunnen we aanvangen met de burgerlijke pers? Verspreiden van informatie, tegengaan van foutieve informatie, informatie eruithalen voor verdere verspreiding en opstellen van dossiers. Is het nuttig om akties te richten naar of aan te passen aan de pers? Of kijken we helemaal niet naar de pers? Is daar een middenweg tussen te vinden? Kunnen we zelf een eigen persgroep oprichten; is daar genoeg tijd/menskracht voor? Anderzijds zijn er al een aantal mensen bezig met een dergelijk projekt dat een zekere continuïteit heeft. Is daar een betere samenwerking mee mogelijk?

Wat de publieke opinie betreft: moet er ingewerkt worden op die publieke opinie? Dit blijkt heel moeilijk tot bijna onmogelijk. Misschien via buurtwerking beter te bereiken? In hoever moet men zich iets aantrekken van de burgerij? De pers dient enkel om alles in goede banen te leiden; pers is een werkmiddel van het kapitalisme; in hoeverre moeten we ons compromiteren? Konklusie: nut en tijd zijn niet evenredig; er is weinig kans op gunstige pers. In hoever doen we concessies aan de pers?

Groep 5:

Wegens ziekte van de persoon die dit stuk moest voorbereiden, werd deze diskussietekst niet ingeleid. Wel waren er een drietal punten waarrond de diskussie gevoerd kon worden: wanneer de politie inschakelen?; wat zijn de gevolgen hiervan?; al of niet indienen van een aanklacht?

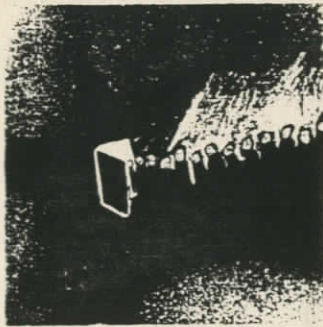
Groep 6:

Het grootste stuk omtrent buurtstrijd ging over TREF-Tegen Racisme En Fascisme. TREF is actief in Rotterdam-zuid en ontstond na de deelraadverkiezingen van '87. Het uitgangspunt was het aanpakken i.p.v. symptomen en dit op een brede basis; ook met kontakten naar politiek, onderwijs, media en politie. Als aktievormen werden gesteld: ten einde om het racisme aan te pakken (vorming), een wijkmeldpuntfunctie met direkte reaktie op leuzen en folders, multikulturele manifestaties en het ontwikkelen van een minderhedenbeleid in de deelgemeenten. Dit steeds met in het achterhoofd dat men slechts anderen kan betrekken als de wil al aanwezig is. Naar de politie toe wordt er een politiek gevoerd van altijd tippen (dit is niet wederzijds!). Dit schijnt te hebben opgeleverd dat er veel racisten uit het R'damse korps zijn verwijderd. Anderzijds wil TREF in het kader van de antiracismewet, de politie op haar taak wijzen. Er wordt ook gepoogd om het fatsoenlijke masker van de Centrum-Demokraten af te rukken en de achterliggende kontakten bloot te leggen.

TREF is niet radikaal antifascistisch, maar wil eerder werken aan massale verontwaardiging (opmerking van NN 'radikaal' slaat op een inhoudelijk idee, d.w.z. goed weten wat bestreden moet en wat opgebouwd kan worden). TREF wil het positieve van een internationalistische samenleving benadrukken, maar kan naar de buurt toe niets doortrekken i.v.m. de internationale beleidslijnen (EEG).

In Konfrontatie 6/92 werd over kriminaliteit opgemerkt dat links niets anders doet behalve schelden op mensen die racistische tendenzen gaan vertonen. Angst en machteloosheid, gevoelens die in de extreem-rechtse kaart spelen, dienen weggenomen te worden. Belangrijk hierbij is, in eerste instantie zelf iets doen en weten dat je niet alleen staat. De oorzaak van de criminaliteit - een planmatig en doelbewust uitgevoerde politiek van ghettovorming en sociale isolatie - moet uiteraard ook worden aangepakt maar dat kan slechts ten dele op buurtniveau.

Wat betreft kontakten met (mogelijke) doelwitten fachos: in Nederland bestaat er sinds een paar jaar een Komitee van Illegale arbeiders. Omdat dit een zeer kwetsbare groep is, werd er ook een ondersteuningskomitee opgericht te Den Haag. Dit laatste biedt politieke, morele en vooral praktische steun aan het eerste en heeft als grote voordeel dat het veel gemakkelijker en met minder risico in de openbaarheid kan treden.

Groep 7:

Isoleren van facho's en bewustwording. Het is noodzakelijk om fascistische groepen te isoleren. Dat gaat echter moeilijk omdat zij een houvast bieden aan mensen en hun terug een zekerheid beloven. Ze bieden zogezegd een alternatief door in te spelen op de algemene afkeer van de parlementaire politiek.

Ook moeten we ervoor zorgen dat onverdraagzame ideeën (waaronder ook ideologische uitwassingen zoals vrijmetselarij, biologisch determinisme, katolicisme en fundamentalisme) binnen de bevolking geen kans krijgen om verder verspreid te worden.

De verrechtsing van de staat moet ook aangepakt worden, want ze geven mensen (ten onrechte) het idee dat ze zelf hun problemen kunnen oplossen door bijvoorbeeld het oprichten van B.O.A.'s (Buurt Observatie Aktie).

Angst, een belangrijk gevoel dat door extreem-rechts en de staat opgeroepen wordt, kan weggenomen worden als duidelijk wordt dat men niet allen staat. Door autonome zelf-organisatie kan men een alternatief uitbouwen om zelf belangen te verdedigen. Het AFA zegt hierover dat voorkomen moet worden dat denkbeelden van fascistische aanslaan bij de bevolking en dat hun schijnoplossingen aan de kaak moeten worden gesteld. Praktisch kan dit door het verspreiden van tegenpamfletten wanneer zij pamfletten verspreiden, bijvoorbeeld.

De steun van de bevolking is noodzakelijk, ook voor akties. Dit kan bijvoorbeeld door, wanneer er een facho-meeting is, de bevolking in te lichten d.m.v. folders of info-avonden. Zo kan men een brede maatschappelijke afkeer tegen extreem-rechts kweeken.

FOK en KAFKA vinden vooral scholing binnen de antifascistische beweging zelf belangrijk. Dit om discussies met anders-denken te kunnen voeren. Informatie verspreiden aan bijvoorbeeld werklozen over hoe facho's over werklozen denken, wordt ook als nuttig gezien.

In NN 123 wordt gezegd dat een alarmlijn belangrijk is om direkt te kunnen reageren bij bvb. het verspreiden van racistische pamfletten, om deze te kunnen lokaliseren en indien mogelijk te onderscheppen.

Een Antifa mag geen gelegenheidsgroep zijn en mag niet sektarisch werken. De buurt moet zeker betrokken worden bij het antifascistisch gebeuren d.m.v. bvb. buurtvergaderingen en buurtkranten. Er moet echter verder gekeken worden dan de "echte" facho's want ook sommige middenstanders zijn bvb. diskriminerend. Deze kunnen door o.a. boycot-akties aangepakt worden vanuit autonome buurtstructuren. Indien er toch een facho verkozen wordt in de gemeenteraad, is het nodig om akties te voeren en trachten te verhinderen dat die erin komt.

Intimidatie van hen naar ons toe. Extreem-rechts geweld behoort in Europa tot de dagelijkse realiteit. Dit leidt tot een drempelverlaging en een geleidelijk aanvaarden van dit geweld door de publieke opinie. Het AFA zegt hierover dat

fascisten via intimidatie controle willen uitoefenen op ons. "Facho-geweld is een openbare orde probleem". Dit argument zal de staat gebruiken om op te treden tegen extreem-rechts d.m.v. flikken. Als deze niet reageren, moeten we zelf reageren. We moeten facho-terreur wetten op de openbare orde, maar met bestaande wetten tegen diskriminatoire ideologieën (de argumenten voor het behoud van de openbare orde kunnen ook tegen ons gebruikt worden).

Bij provocaties van extreem-rechts tijdens een demonstratie, moeten we in principe geweldloos reageren (dit moet zeker vooraf besproken worden), tenzij uit verdediging. Geweld vergroot namelijk de afstand tussen de plaatselijke bevolking /T.V.-kijkerssters en ons.

In verschillende West-Europese steden is het blijkbaar een nieuwe mode geworden voor sommigen om een punkkapsel te vervangen door een kaalkop en daarmee ook de bijpassende ideologie aan te nemen. Dit brengt voor ons twee grote gevaren mee:

1. dat ze veel afweten van de structuren en mensen binnen de beweging;
2. dat ze veel contacten hebben met jongeren die nog geen duidelijke politieke keuze hebben gemaakt en aldus enorm beïnvloedbaar zijn;

Joris komt erbij staan. Hij is nazi geworden, zo beweert hij, omdat vijf Turken zijn vriend impotent hebben geslagen. Hij zegt ook nog de achterneef te zijn van Joris Van Severen, de bij het begin van de Tweede Wereldoorlog doodgeschoten Verdinaso-leider.

Marc wordt voorgesteld als de leider van de Gentse skins.

Geert Coffez (32) kent het bruine rockcircuit als zijn broekzak. Vroeger was hij hardrock-freak. Sinds 1987 wijdt hij zich aan de dubieuze skinmuziek, al herinneren de lange manen nog aan zijn eerste liefde.

En dan is er nog Marc,

een magere jongen van 21 met beide armen vol tatoeages, de kruin gladgeschoren en getooid met een gestileerd spinneweb. Dood aan de rode pest, zegt een Duits label op zijn vest. Marc is kindertijd fier op zijn macho-imago.

meestal kijken de voorbijgangers angstig de andere kant op.

VERSLAG BETOGING BRUGGE

Via een pamflet werd opgeroepen om op zaterdag 23 januari '93 mee te stappen (in een autonoom blok) in een demo georganiseerd door Blokbusters in Brugge. Aanleiding daartoe waren de gebeurtenissen op vrijdag 4 december in Brugge, waar de demo van Blokbusters (onder toezicht oog van de flikken) aangevallen werd door een twintigtal fascistische. Diezelfde avond werden er ook vier radikale antifascisten aangevallen, met het leven bedreigd en tenslotte in de cel gezet voor tien uur. De redenen voor het vormen van een autonoom blok waren legio, theoretisch en praktisch. Praktisch gezien was het voornamelijk om te voorkomen dat er mensen individueel aan werden gepakt, en dat je in groep enge situ-

aties kunt vermijden, zoals dat mensen in paniek slaan en dat de hele demo in het honderd loopt en je zelf als groep niets meer in de hand hebt. Theoretisch gezien zou het individueel meestappen met Blokbusters en hun eisen overnemen, een verloochening van onze eigen politiek zijn (we hebben tenslotte een andere politiek en andere politieke eisen dan hun).

Allé hup, op naar Brugge dus. Daar aangekomen zijn er op het station van Brugge (afspraakplek voor het autonoom blok) een zeventigtal mensen, en we kunnen vertrekken naar het afspraakpunt van Blokbusters (op 't Zand). Ondertussen heerst er wat spanning i.v.m. het feit dat er gevreesd wordt voor aanvallen van extreem rechts op de demo, maar tegelijkertijd heerst er ook een strijdbare sfeer, daar we op aanvallen voorbereid zijn. Op de weg naar het afspraakpunt heerst er een gemoedelijke sfeer: mensen zien mekaar terug en er wordt wat gebabbeld en onderling geschertst. Aangekomen op het Zand puilt het uit van de rode vlaggen, zo'n 500-tal mensen zijn al daar. Het is nog niet echt duidelijk wat het plan nu is: de route die aangevraagd was door Blokbusters werd namelijk geweigerd door de

trum van de stad gaat). Ondertussen wordt er via een megafoon van Blokbusters omgeroepen dat we over een 5-tal minuten vertrekken. Veel mensen weten nog steeds niet wat we nu eigenlijk van plan zijn (of de toegekende route of de aangevraagde), en dat schept wel wat verwarring. Nu wordt er ook door onze megafoon omgeroepen om in te haken en het blok te vormen. Een beetje zoeken waar iedereen wil meelopen binnen het blok en we zijn klaar, doch voor dat we het weten beginnen de eerste rijen van Blokbusters te vertrekken (zonder afspraak!). Ei-

BRUGGE — De Blokbusters organiseerden zaterdagmiddag een optocht door Brugge tegen racisme en fascisme. Een grimmig en luguber schouwspel, niet in het minst door de aanwezigheid van enkele tientallen gemaskerde anarchist.

Op vrijdag 4 december jl. hield het Brugs Vlaamsnationalistisch Jeugdverbond (VNJ) naar jaarlijkse gewoonte een Sinterklaasfeestje in zijn lokaal in de Peterseliestraat. Als Sinterklaas en cantoor van deze zangavond fungeerde het Gentse Vlaams Blok kamertlid Francis Van Den Eynde (voormalig boegbeeld van het beruchte Voorpost). Enkele ongewenste Zwarte Pieten - 46 antifascistische Blokbusters die a.s.v. deze extreem-rechtse feestavond een betoging tegen het racisme hielden door de Brugse binnenstad - zorgden voor een dissonante noot. Toen de uitgerende optocht onder politiebegeleiding de Peterseliestraat bereikte, steeg het kwik op deze koude, natte vrijdagavond enkele graden.

Want het kwam tot een handgemeen tussen de Blokbusters en een tiental extreem-rechtse skinheads, waarbij enkele betogingsborden sneuvelden. De politie slaagde er evenwel in een bloedig treffen te vermijden door als levend schild te fungeren tussen beide partijen.

Enkele uren later werden wel vier uiterst linkse jongeren opgepakt en een nachtje in de cel ondergebracht, nadat zij in de Peterseliestraat een Vlaams Blok-militant afroefden en traansgas in diens aangezicht spotten. Het extreem-rechtse slachtoffer diende in het ziekenhuis opgenomen te worden. De vier daders - volgens politiekommissaris Dumon betrof het jongeren uit Leuven en Brussel die niet aan de Blokbust-

tersbetoging deelgenomen hadden - dienden evenwel voor hun leven te rennen, toen zij nadien door een aantal woedende skinheads achternagezet werden. Door op de daken van de aanpalende huizen te klimmen slaagden zij erin aan hun belagers maar niet aan de Brugse politie te ontsnappen.

genlijk is er binnen het blok nog niet beslist welke route we willen volgen, maar door een gebrek aan coördinatie en informatie (Blokbusters hebben het verdomd om aan de mensen die aanwezig zijn te vragen wat ze nu willen, en met de "leiding" beslist wat ZIJ willen; ook geven ze hun besluit-welke route-niet door via hun megafoon) besluiten om met hun mee te stappen. Stuntelig gebeuren de eerste stappen en we slagen erin om als blok in te schuiven tussen de rest van de demo. Tegelijkertijd wordt de betoging en meer specifiek het autonoom blok, omsingeld door flikken in gevechtstenue en zo'n 20-tal BOB-ers, die vooral het blok in de gaten houden en fotograferen. De route die we nu volgen is het kleine stuk dat toegekend is geweest, feitelijk gewoon een rondje rond het flikkenbureau. Er worden leuke en krachtige leuzen geroepen (o.a. "Fascisten verdrijven, buitenlanders blijven"; "Rechtsstaat, politiestaat, fascisten van de straat", etc...) en ook wel provocerende leuzen naar flikken toe ("Ik kan niks, ik ben niks, geef me maar een uniform"), die grimmig onze kant op snuiven. Toch is het ergens een beetje verloren moeite: de burgemeester heeft een route toegekend die langs erg kleine straatjes passeert en waar heel weinig mensen langs

burgemeester (waarschijnlijk i.v.m. de openbare "orde"), alleen een klein deel van de route werd toegekend (het deel wat niet door het cen-

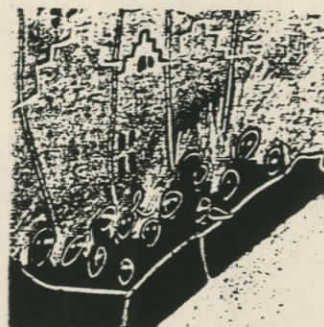
de kanten van de straat staan. Als we hier door lopen staan er her en der ook kleine hordes fascios, die staan te provoceren naar ons toe. Er zijn ook mensen bij hun die foto's nemen van mensen. Hierbij wil ik toch wel even zeggen dat ik het persoonlijk nogal onvoorzichtig vind om niet-gemaskerd mee te lopen in een autonoom blok, zeker niet als er wordt afgesproken om gemaskerd te lopen. Het gevaar is niet alleen voor je zelf dat ze foto's nemen en je geficheerd komt te staan (en ondervraagd kunt worden). Mijns inziens draag je ook verantwoordelijkheid voor de rest van de mensen die meestappen. Als het bijvoorbeeld tot rellen komt en je staat op foto, kun jij opdraaien, en ga je zeker ondervraagd worden. Ook het gevaar van represailles (door extreem-rechts) moet niet over het hoofd gezien worden.

Oei, even uitgewijd. Terug naar de demo. Na een 15-tal minuten komen we weer terug op het Zand, en van daar wordt er alsnog de stad ingegaan (de aangevraagde route), en we komen na een tijd stappen aan een straatje dat afgezet is door de flikken. Reden daarvoor is dat er een nieuwjaarsreceptie plaatsvindt in het pas geopen de secretariaat van het Vlaams Blok. Later wordt dit feit (opening van het nieuw secretariaat) door de pers aangegrepen als reden van de demonstratie, wat weer een staaltje is van perscensuur/gemanipuleerde berichtgeving. Na wat heen en weer geschreeuw en ge-sieg-heil van de fascios hun kant wordt er besloten om verder te trekken. Door de stad heerst er wel een heel strijdbare sfeer en talloze leuzen worden gescreend. Ook wordt er door de BOBers enorm geprovoceerd, gewoon al door het feit dat ze erg opvallend naast ons lopen. De rest van de demo verloopt rustig, eindplaats is het Zand weeral. Daar gekomen wordt de betoging ontbonden. Ook doen veel mensen hun vermommen af, wat later niet zo slim blijkt te zijn daar er vanuit verschillende plaatsen enorm veel gezichten op foto

worden vastgelegd. Al bij al was het een strijdbare demonstratie, maar de coördinatie liep soms nogal mis, bijvoorbeeld de megafoon die in de voorste rijen heel moeilijk verstaanbaar was. Toch is en blijft het een feit dat nu op straat te komen tegen extreem-rechts geweld noodzakelijk en onontbeerlijk is, en de link tussen fascisme, staat en kapitaal onmisbaar is. Solidariteit met slachtoffers van extreem-rechts geweld zou ook internationaal moeten georganiseerd worden, daar het fascisme zich ook internationaal meer en meer vestigt, zowel op straat als in de staat.

Strijdbare groetjes!!!

AFF-BETOGING 9/3

Zo wel via de burgerlijke media (De Morgen Do. 18 feb.) en via affiches kwamen we te weten dat het NSV (Nationalistische Studenten Vereniging) weer betoogt te Antwerpen op Di 9 maart. Om 20:00 uur wordt verzameld op de Ossenmarkt. Er is ook gemobiliseerd vanuit andere steden. Zo vertrekken bussen uit Leuven, Gent en Brussel. De bus uit Gent vertrekt om 18:45 uur aan 't St-Pietersplein. Als inlichtingsadres staat Vlaams Blok hoofdkwartier De Roeland vermeld (Vlaams Huis De Roeland, St-Kwintensberg 48, Gent, Tel. 091/251656). Het thema dat dit maal opgevoerd wordt is dat van "de vrije pers". Dat de huidige media extreem-rechts niet toegenegen zijn zint het NSV blijkbaar niet, en wat zij met "vrije pers" bedoelen kunnen we wel vermoeden. Vorige jaren werd betoogd voor amnestie en tegen "de multiculturele smeltkroes". Tijdens vorige betogingen bleek dat telkenmale andere fascistische organisaties naast het NSV mee opstapten (Voorpost, Were Di, Vlaams Blok). Het is dus duide-

lijk dat deze betogingen niets meer dan een extreem-rechtse machtsontplooiing zijn. Er is voor ons dan ook geen enkele reden om niet te proberen dit soort manifestaties te verhinderen. Tegen deze manifestatie wordt door het AFF en andere organisaties een tegenbetoging georganiseerd. Deze vertrekt om 19:00 uur aan het Stadspark. Verdere inlichtingen zijn bij het AFF te verkrijgen.

Het NSV hoeft eigenlijk nog nauwelijks voorgesteld te worden. In het verleden bleek deze organisatie een recruteringsbasis te zijn voor "hogere" rechtse regionen. Verscheidene VB-parlementsleden waren vroeger NSV-leden en verschillende onder hen waren ook betrokken bij geweldadige NSV-acties met soms dramatische gevolgen. Ook in Gent is dit studentenclubje nog steeds actief. Dit mochten verschillende studenten van de RijksUniversiteit in het najaar ervaren toen een NSV-commando met leden uit het hele land de Blandijn (lesgebouw van de universiteit) bestormde. Eén student liep hierbij een oogletsel op voor het leven. Dit feit en het racistisch en xenofobisch karakter van het NSV waren dan ook de reden dat het NSV bij het Politiek en Filosofisch Konvent van de universiteit unaniem geweigerd werd. Het NSV vergadert elke dinsdagavond in bovenvermeld Vlaams Huis De Roeland. Hopelijk wordt in de toekomst, telkenmale dit soort organisaties zich uit -op welke manier dan ook- gepoogd ze hierbij te verhinderen. Hou vooral nog de berichtgeving in verband met de betoging in Antwerpen in de gaten en wees alert voor komende fascistische concentraties.

ANATOPIA PAPENBURG

Hoi, hier nog groetjes uit Anatopia (huttendorp Papenburg).

Velen zullen al wel gehoord hebben over wat het gaat. Voor diegenen die nog niets ervan gehoord hebben: Huttendorp is bezette bouwgrond. Men wil in Papenburg (60 km. van Groningen, in Duitsland) een stuk moor (veen) vernielen om er een Mercedes-testbaan te bouwen. Het stuk grond is van 4 juli '91 bezet. We leven er nu met een 15 tot 20-tal mensen in zelfgebouwde hutten. Deze testbaan betekent:

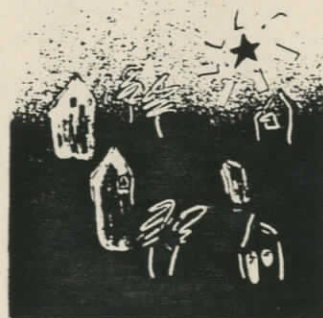
- Gebruik van nieuw pantservoertuig, o.a. militaire voertuigen, waterwerpers,...
- Een volgende stap voorwaarts voor de auto-industrie (er zullen o.a. de nieuwste luxe-limo's getest worden).
- De potentieel grootste luchthaven van Europa.
- Vernietiging van ca. 1000 Ha. moorgebied met meer dan 100 verschillende dier -en plantensoorten.

-Valse beloftes aan de Papenburgersters in verband met nieuwe arbeidsplaatsen.

Onze strijd is niet alleen gericht tegen het Mercedes en Daimler filiaal maar ook tegen Europa '93 en alles wat daarmee samenhangt. Meer over ons krijgen jullie nog te horen en te zien. De nieuwe brochure komt in 1 à 2 weken in het Nederlands uit en in maart zullen er waarschijnlijk enkele diavoorstellingen gehouden worden.

CONTACTADRES: ANATOPIA

c/o Fam. Walker
Spillmannswep 5
2990 Papenburg
Duitsland

GESPONSORD MILIEU- ACTIEKAMP '93

Derde keer goede keer. Als dat waar is dan wordt de zomer van 1993 er een om met spanning naar uit te kijken. Waarom? Dat is in drie woorden uit te leggen. Straffer nog: Het is in één woord samen te vatten. Maar dat zullen we hier niet doen. We verklaren ons nader.

Van 5 tot en met 18 juli a.s. heeft het derde gesponsorde milieu-aktiekamp plaats in Boom bij Antwerpen, in de Ruppelstreek. Wie van de vorige milieu-aktiekampen in 1991 en 1992 heeft gehoord, of wie er bij was, weet wat dat betekent: actievoeren tegen schandaalpraktijken en er toch de glimlach niet bij verliezen. Integendeel. We kunnen er alleen maar bij winnen. Wat van verkiezingen of voetbal niet gezegd kan worden.

Wat betekent een milieu-aktiekamp anno 1993? Het is geen vrijblijvend onder elkaar kamperen van oud-achtentzestigsters die met lede ogen toezien hoe bloemen verwelken en olietankers vergaan en daar bij het kampvuur over theoretiseren, het is geen bijeenkomst op het groene gras van naieve wereldverbeteraars die in volle zomer op hun geitewollen sokken met de blauwdruk van een wereldrevolte komen aandraven. Neen! Het milieu-aktiekamp is een plaats en een gebeuren waar mensen zoals jij en ik niet alleen déél uit maken van een milieu- ofwelke beweging dan ook, maar zélf in beweging komen tegen mistoestanden van allerlei slag. Het kamp gaat in tegen de tendens dat alles, ook de strijd voor een leefbare wereld, de strijd tegen honger en onderdrukking, ... voor ons door professionelen wordt geregeld. De vakbond zorgt voor ons inkomen, de dokter voor onze gezondheid, het cultureel centrum voor onze ontspanning, de politieke partijen voor onze overtuiging en Greenpeace of VLAKAF zorgen voor ons leefmilieu! Dit kan niet langer door de beugel.

Op het aktiekamp bepalen wij zelf hoe, tegen wie of wat en waarom en met wie wij zullen actievoeren. Het aktiekamp is een vrijplaats waar we elkaar kunnen leren om actief geweldloos verzet gestalte te geven, waar we geweldloze actie-technieken kunnen trainen, directe actie inoefenen enz. Maar niet alleen dat. Wanneer we niet akkoord gaan met de maatschappij waarin we dienen te leven (met haar uitbuiting, onderdrukking, vervuiling en mislukte democratie) dan willen we ons op het kamp niet organiseren volgens de gangbare principes in die maatschappij. Naast het trainen van allerlei vormen van geweldloos verzet, willen we het kamp ook gestalte geven op een basisdemokratische manier. Met basisdemocratie bedoelen we dat we ons willen organiseren op zo'n manier dat iedere beslissing die op het kamp genomen wordt door elkeen op het kamp gedragen wordt. Dit kan door ons te organiseren in basisgroepen.

Er zijn daar sinds het begin van deze eeuw al heel wat ideeën en technieken over ontwikkeld en in de praktijk gebracht, o.a. in de pacifistische beweging in Nederland, bij de Spartakisten in Duitsland, bij de anarchisten in Spanje, ... Het is niet meer dan logisch dat we die cultuur verder ontwikkelen.

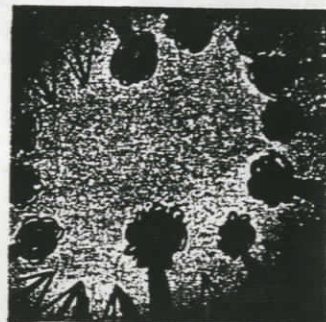
Dat betekent ook dat we de basisdemocratie en het geweldloos actief verzet na het kamp niet laten rusten. Anders zou het kamp eerder thuis horen in Bokrijk en bij de folklore. Na het kamp gaan we ermee verder: we blijven basisgroepen vormen en we blijven verder acties voeren. In dit

verband plannen we nu reeds een bijeenkomst van basisgroepen (in wording) rond begin oktober. Precieze afspraken hieromtrent maken we op het aktiekamp.

Allemaal schone praat, maar laat je niet overbluffen. Zak af naar het derde gesponsorde milieu-aktiekamp van 5 t/m 18 juli 1993 in Boom. En vergewis jezelf. Maak niet alleen deel uit van een beweging, kom er zelf in!

Rest ons nog het begrip 'gesponsorde'. Wat heeft 'sponsoren' met een milieu-aktiekamp te maken? Wees gerust, je hoeft geen truitjes te dragen met een boodschap. Maar als je om een belangrijke reden toch niet kan komen naar het aktiekamp, kan je je minstens solidair verklaren met de actievoerders. Dat doe je door in te tekenen op de sponsorlijsten die verkrijgbaar zijn op onderstaand adres. Op die manier engageer je jezelf om een 'zelfgekozen' bedrag te storten per dag dat het kamp duurt als steun voor het opzetten van directe geweldloze acties. Je vraagt aan je burens en vrienden of ze dat ook even willen doen en bezorgt de lijst dan terug aan het aktiekampsekretariaat. Wij zenden in augustus al onze sponsors een verslag van het kampgebeuren en een overschrijvingsformulier.

Meer info:
AKTIEKAMP 1993
P/A ZEVENSLAPERSTRAAT 9
3000 LEUVEN
016/29-40-22

AGENDA

- wo 3/3 Oprichtingsvergadering ANTIFA
Clubzaal Vooruit Gent
20 u.
- do 4/3 Video over 'Gladio'
Blandijn Gent
19.30 u.
- za 6/3 info-avond: Vrouwenstrijd is ook een
mannenzaak. Met sprekersters.
Slinkemolenstraat 47 Gent
'Het Krakend Gewricht'
20 u.
- ma 8/3 Atak-Alak Esperanto-lessen
Slinkemolenstraat 33 Gent

- 'Het Krakend Gewricht'
14 u.
- di 9/3 AFF-betoging Antwerpen
stadspark
19 u.
- do 11/3 Volkskeuken in 'Het Krakend Gewricht'
Slinkemolenstraat 47 Gent
19 u.
- za 13/3 Infoavond Dienstweigeren met sprekers.
Slinkemolenstraat 47 Gent
'Het Krakend Gewricht'
20 u.
- zo 14/3 Atak-Alak Esperantolessen
Slinkemolenstraat 33 Gent
'Het Krakend Gewricht'
14 u.
- ma 15/3 A-koepel algemene vergadering
Clubzaal Vooruit Gent
20 u.
- do 18/3 Volkskeuken in 'Het Krakend Gewricht'
Slinkemolenstraat 47 Gent
19 u.
- za 20/3 info-avond 'Bajesstrijd' met sprekers.
Slinkemolenstraat 47 Gent
'Het Krakend Gewricht'
20 u.
- ma 22/3 Atak-Alak Esperantolessen
Slinkemolenstraat 33 Gent
'Het Krakend Gewricht'
14 u.
- wo 24/3 dead-line volgende Nieuwsbrief
- do 25/3 Volkskeuken in het 'Krakend Gewricht'
Slinkemolenstraat 47 Gent 19 u.
- za 27/3 Poëzieavond met de Elitaire Egotrippers
(literair genootschap)
Slinkemolenstraat 47 Gent
'Het Krakend Gewricht'
20 u.
- ma 29/3 A-koepel algemene vergadering
Clubzaal Vooruit Gent
20 u.

Hoe ga je tewerk: op de buitenomslag vermeld je enkel Postbus 244, 9000 Gent (B), op de binnenomslag vermeld je aan welke werkgroep je post gericht is. Voor alle duidelijkheid, je werkt dus met TWEE briefomslagen.

- De A-Koepel: P.B. 244, 9000 Gent (B).
- Anarchistisch Kollektief Gent: idem.
- Zwart en Rood: idem.
- Infotheek: idem.
- Konfrontatieleesgroep: P.B. 395, 9000 Gent (B).
- Ook dubbele omslag.
- Basisgroepen: P.B. 244, ...
- Het Krakend Gewricht: P.B. 395, ...
- of
- Slinkemolenstraat 33-47
- 9000 Gent (B).

PRAKTISCH

Gulle stortingen zijn altijd welkom op volgend rekeningnummer: 001-1879430-34, onder vermelding van 'nieuwsbrief'.

Wie stukken wil inzenden voor een volgende nieuwsbrief kan dit vòòr 24 maart op het volgend adres: Postbus 244, 9000 Gent, België.

INFOTHEEK

Sinds ruim een dik jaar tijd zijn we in het Gentse hier bezig met het opstarten van een infotheek. Hierbij hopen we op termijn een positieve en actieve schakel te vormen binnen het netwerk van alternatieve Info/shops/theken binnen Europa. De infotheek is reeds toegankelijk voor mensen uit eigen kring en heeft ons reeds nuttige informatie gegeven om onze akties en activiteiten te ondersteunen. Om deze open te stellen voor een breder publiek -wat we ook zo vlug mogelijk willen - is echter heel wat meer geld nodig. Daarom ook dit rondschrĳven. Voor geldelijke steun rekeningnummer: 001-2295745-25.

Ook zouden we willen vragen om ons zoveel mogelijk materiaal door te sturen (tijdschriften, brochures, ...) om zodoende de infotheek verder uit te breiden. Materiaal opsturen naar: P.B. 244, 9000 Gent, België.

Alvast bedankt.